

Къмъ 10 часа пехотниятъ и артилерийскитъ огънь и отъ дветъ страни бѣше въ пълненъ разгаръ, когато Турцитѣ, подъ закрилата на своята артилерия, тръгнаха напредъ. . Въ гъсти вериги тѣ настѣпиха срещу бойната частъ на 18-и пех. полкъ (2-а и 3-а дружини) . . . Сега върху Полка започнаха да се прѣскаатъ безброй шрапнели . . . а навсѣкжде затрещѣха гранати, които издигаха гейзери отъ прѣстъ, камъни и дървета . . . Димъ забули цѣлата позиция и скри отъ погледа адската борба, която наставаше . . . Отъ строя наченаха да излизатъ безброй множество ранени . . . бойцитѣ рѣдѣха, но Етърци мжжествено стоеха на мѣстата си и геройски отстояваха предъ бѣсния напоръ на многочисления врагъ . . . Надмощието на турската артилерия, обаче, бѣше явно, и силно се чувствуваше необходимостта отъ собствена артилерийска подкрепа . . . Командирѣтъ на бригадата настойчиво моли за такава, но не получи . . . Нашата артилерия бѣше доста назадъ, и нѣмаше възможность да подпомогне пехотата въ този моментъ.

Къмъ 11 часа командирѣтъ на полка получи съобщение, че, поради силния напоръ на турцитѣ, лѣвиятъ флангъ на 5-и пех. полкъ, който водѣше юнашка борба вдѣсно отъ 18-и пех. полкъ, наченалъ да отстъпва . . . Това бѣше истина . . . Следъ геройски усилия да настѣпи, този Полкъ въ най-важната минута на боя загуби своя командиръ, полковникъ Иванъ Петровъ. Последниятъ падна убитъ, а тази загуба се бѣ отразила тежко върху духа на неговитѣ подчинени . . . Въ сѣщото време, когато 5-и пех. полкъ се подаваше назадъ, турцитѣ силно притиснаха и дѣснофланговата 3-а дружина отъ 18-и пех. полкъ. Върху нея въ тази минута бѣ съсредоточенъ най-убийственъ артилерийски огънь, а отъ с. Дуванджи срещу Дружината бѣ подхваната енергична пехотна атака. Съ огънь 1-и полкъ, макаръ и съ крайни усилия, успѣшно задържаше и отбиваше настѣпването на многобройната турска пехота, обаче, съ оттеглянето на лѣвия флангъ на 5-и пех. полкъ, неговото положение стана извънредно тежко.

Отстъплението. — За да спре настѣплението на турцитѣ въ този участъкъ и да облекчи положението на своя Полкъ, командирѣтъ на полка заповѣда на 4-а дружина (отъ резерва) да заеме позиция на гребенчето непосредствено задъ гората. Дружината незабавно пристѣпи къмъ изпълнение на тази заповѣдъ, обаче не можа да стигне на опредѣленото ѝ мѣсто: Турцитѣ бѣха успѣли да нахълтатъ въ гората, и, настѣпвайки по петитѣ на отстъпващитѣ части отъ 5-и пех. полкъ, застрашиха цѣлото положение на това мѣсто отъ бойното поле. Върху 4/18-а дружина дойде вълната на отстъпващитѣ части на 5-и пех. полкъ, и произлѣзе общо обѣркване на хората, и всичко тръгна назадъ . . . 4/18-а дружина, въпрѣки усилията на всички командири, бѣ увлѣчена въ безредното отстъпване, и положението на полка изведнѣжъ стана много опасно . . . Между това, напорѣтъ ставаше все по-голѣмъ и едваудържимъ.

При тази тежка обстановка, бойната частъ на 18-и пех. полкъ (2-а и 3-а дружини и Картечната рота), а, заедно съ нея, и полковата поддържка (1-а дружина), силнопритиснати отъ фронта и застрашени отдѣсно, бѣха принудени